

[Jensen-Aale.]

faa en Omgang Kronesænkning. Det vilde dog i hvert Fald i meget høj Grad og meget, meget stærkere end det, der her er Tale om, ramme de smaa Sparere. Men jeg synes, Regeringen har ramt det rigtige. Det er naturligt — det har Regeringen ogsaa vist baade i denne Sag og i andre, at den mener —, at de, som uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder, hjælpes. Regeringen har gjort, hvad den kunde, for at Hjemmene bevares, og naar Regeringen tænker paa Hjemmene, tænker den ikke alene paa Landbohjemmene; der er ogsaa andre kriserammede Hjem, erhvervsdrivendes Hjem og Arbejderhjem. Hvad enten det er en Arbejder, der uden egen Skyld er slaaet ud og ingen Beskæftigelse kan faa, eller det er en Landmand, der uden egen Skyld er slaaet ud og ikke kan bevare sin Bedrift, saa er de mig akkurat lige kære; naar det er hæderlige, dygtige og stræbsomme Mennesker, som er kommet i Vanskeligheder, saa er det lige meget, om det er en Landmand, eller det er en Arbejder, eller hvad han nu er, saa maa han hjælpes, hvis det er muligt.

Jeg glæder mig overordentlig over, at man paa mit Partis sidste Kongres blev enig om, at Landmændene skulde hjælpes i den vanskelige Tid, de er inde i. Jeg har forgæves spurgt, om man kunde vise en tilsvarende Vedtagelse over for Arbejderne i nogen anden Organisation. Jeg har i hvert Fald ikke fundet det nogen Sinde og har heller ikke faaet noget Svar.

Der tales saa meget om, hvad der er Aarsag til den Krise, vi er inde i. Ja, det er egentlig ikke vanskeligt at finde Aarsagen, det er Højkonjunkturen, det er Ejendomsprisernes Stigning. De, som har passet deres Sager ret godt og har været nogenlunde fornuftige, er naturligvis bedst stillet, men har de haft Børn, som de har maattet hjælpe i Vej, saa er det gaaet paa den Maade, at Faderen har maattet afgive en Del af den Kapital, som han enten har haft eller har kunnet skaffe, for at hjælpe sine Børn i Vej, og det har bevirket, at de alle sammen, baade Faderen og Sønnerne, er kommet til at sidde med alt for høje Prioriteter, takket være de høje Priser og de lette Finansieringsforhold, vi havde under Højkonjunkturen.

Dersom vi skulde gaa ind paa den Tanke, som Venstre og de Konservative har fremsat om varefordyrende Foranstaltninger, ja, saa kunde der maaske være en lille Smule Mening i en saadan Tanke, hvis det drejede sig om en midlertidig Krise. Men det er vi for længst kommet bort fra

at tro, det tænker vi ikke mere paa, vi regner med, at Krisen vil være. Den ærede Ordfører for Venstre sagde ogsaa, at vi maa regne med, at Krisen fortsættes, og saa længe Udlandets Priser holder sig paa det Lavmaal, de er nede paa nu, saa er det givet, at Landbruget ikke kan forrente den Gæld, det har faaet.

Der er ikke meget, der tyder paa, at det vil gaa paa den Maade, som det egentlig burde og skulde, nemlig saadan, at vi, navnlig i dette saglige og overvejende Ting, hjælp hinanden med at finde den bedst mulige Form for et Forlig; det er der ikke meget, der tyder paa efter den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser. Som jeg sagde før, har jeg ikke stor Tro til eller rettere sagt meget lidt Tro til, at der kan opnaas et virkelig ordentligt Forlig med de Konservative for Tiden. Det første Kriseforlig, vi fik, fik vi ved Forhandling med Det konservative Folkeparti, og Det konservative Folkepartis Repræsentanter fik Tak af Vælgerne, fordi de gik med til det. Hvad der er gaaet af dem siden den Tid, naar de nu ikke vil være med, ved jeg ikke. Jeg er ked af at sige noget nedsettende om andre Mennesker, specielt om et helt Parti, men jeg synes, at den Politik, som er ført af Det konservative Folkeparti i de seneste Aar, har været noget ungdommelig, saa ungdommelig, at jeg ikke tror, det vil være let for Regeringen at faa noget positivt ud af en Forhandling med det om saadanne Ting som dem, der foreligger til Behandling her.

Til Venstre vil jeg derimod sige: Tag imod det Forslag, som her ligger! I siger jo, at I er Landbrugets Venner, men hjælp os saa til at føre det ud i Livet! I maa erkende, at enkeltvis, ja selv i Samarbejde med jeres kære Forbundsfæller, Det konservative Folkeparti, er I magtesløse, I kan ikke gennemføre noget selvstændigt her i Rigsdagen, hvis I ikke kan faa andre med end de to Partier, som saa broderligt holder sammen i Øjeblikket. I maa ogsaa vide, hvilken Magt I er, hvis I forstaar jeres Besøgestid. Hvis Venstre, som I siger, er Landbrugets Venner, hvis det vil Samvirken mellem Landbrugets Udøvere og Landets øvrige Arbejdere, er I en Magt, som hverken Konservatisme, Nazisme eller andre kan modstaa. Derfor siger jeg til Venstre: Hør, det suser derude, I kommer jo ud en Gang imellem og hører, hvad jeres Vælgere siger, I kan ikke være døve for, at de det ene og det andet Sted siger: Vi maa have Støtte, og hvad skulde der være i Vejen for, at vi kunde tage den